

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1388

гр. София, 12.01.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 126 СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **БИЛЯНА МАГДЕЛИНОВА**

като разглежда докладваното от **БИЛЯНА МАГДЕЛИНОВА** Гражданско дело № 20221110159472 по описа за 2022 година

В изпълнение нормата на чл. 140, ал.1 и ал.3 и чл.146, ал.4 от ГПК съдът приема, че исковата молба е редовна и процесуално допустима, поради което следва да се произнесе по допускане на доказателствата, да насрочи делото за разглеждане в открито съдебно заседание и да съобщи на страните проекта си за доклад на делото.

Предвид изложеното и на основание чл.140 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 20.04.2023г. от 14,30 часа, за което да се призоват страните и да им се връчи препис от настоящото определение.

Съобщава на страните проекта си за доклад на делото:

Предявен е иск от „Северозападно държавно предприятие“ ДП, ЕИК: 201617476 с правно основание чл.442 от ТЗ срещу „ПроКредит Банк (България) ЕАД с ЕИК: 130598160 за заплащане на сума в размер на 2 904, 80 лв., представляваща обезпечение по банкова гаранция реф. № 30-904-1148374 от 28.10.2019 г., както и направените съдебни разноски и възнаграждение за юрисконсулт в минималния размер.

В исковата молба са изложени съображения, че Северозападно държавно предприятие“ ДП /СЗДП/, гр. Враца е бенефициер по силата на сключен договор между „ПроКредит Банк (България) ЕАД и „Йотов Стоун Куорис“ ООД с ЕИК: 106624299, за издаване на банкова гаранция с реф. № 30-904-1148374 от 28.10.2019 г. за обезпечената сума от 2 904, 80 лв. Посочената банкова гаранция е безусловна и неотменима, платима при поискване от страна на бенефициера СЗДП и независимо от направените възражения от страна на наредителя „Йотов Стоун Куорис“ ООД. Излага доводи за наличие на правен интерес от завеждане на осъдителен иск против банката - гарант „ПроКредит Банк (България) ЕАД за реализиране на гаранционната ѝ отговорност, поради неплащане на обезпечението по банковата гаранция. Твърди, че в срока на валидност на банковата гаранция - 30.10.2022 г., към „ПроКредит Банк (България) ЕАД е отправено искане с изх. № СЗДП 1175-6/05.09.2022г., посредством централата на обслужващата ищеца „Първа

инвестиционна банка“ АД (вх. № 307-52 от 05.09.2022 г.) за плащане на сумата от 2 904, 80 лв., представляваща обезпечение за неизпълнение на задължение на „Йотов Стоун Куорис“ ООД /понастоящем обявен в несъстоятелност с Решение на Окръжен съд - Враца № 39/26.05.2022 г./, а именно: извършване на рекултивация на засегната площ „Перлата“ в имот с идентификатор 17734.127.8, в землището на с. Гранитово, общ. Белоградчик, обл. Видин, съгласно изготвен цялостен Проект за проучване на скалнооблицовъчни материали - подземни богатства по договор № 207/20.12.2019 г. за учредяване право на ползване върху поземлен имот в горски територии. От „ПроКредит Банк (България) ЕАД до обслужващата ищеца банка е получен имейл от 26.09.2022 г., в който е съобщено за отказ от страна на банката - гарант да плати сумата, посочена в банковата гаранция. Последвало писмено възражение от СЗДП по направеното съобщение за отказ с изх. № СЗДП 1175-8/28.09.2022 г., чрез централата на обслужващата ищеца банка с (вх. № 307-52#2 от 28.09.2022 г.), което също не е взето предвид от страна на банката- гарант. С писмо изх. № СЗДП 1175-10/17.10.2022 г., посредством централата на обслужващата ищеца банка с (вх. № 307-52#3 от 17.10.2022 г.), допълнително е представено и становище с рег. № 24409/07.10.2022 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна Агенция по горите относно направения отказ за плащане. Последвал нов отказ с вх. № СЗДП 1175-12/19.10.2022 г. от страна на банката-гарант да плати сумата, посочена в банковата гаранция. На 28.10.2022г. искане изх. № СЗДП 1175-6/05.09.2022 г., заедно с възражението, допълнително предоставеното становище от ИАГ и отказите на банката, е подадено с № 1623/28.10.2022 г. в Централния офис на „ПроКредит Банк (България) ЕАД, гр. София, без посредничеството на обслужващата ищеца банка. До датата на исковата молба и към датата на изтичане срока на банковата гаранция по сметката на СЗДП ДП, гр. Враца няма извършено плащане от страна на банката-гарант.

Ответникът „ПРОКРЕДИТ БАНК (БЪЛГАРИЯ)” ЕАД в писмения си отговор излага съображения за неоснователност на исковите. Не оспорва, че е издадена Банкова гаранция за добро изпълнение с реф. 30-904-1148374 на 28.10.2019г. с бенефициер „Северозападно държавно предприятие“ ДП, **както и че е налице отправено от страна на ищеца искане с изх. № СЗДП 1175-6/05.09.2022г.** за плащане на сумата по гаранцията. Счита претенцията за неоснователна, тъй като отправеното искане страда от значителни пороци и не е налице основание за плащане от страна на довереното ми дружество. Излага доводи, че за да се ангажира отговорността на банката-гарант да изплати на бенефициера сумата по самостоятелната банкова гаранция, последният следва да представи всички посочени в нея документи, отговарящи на поставените в гаранцията изисквания. Твърди, че чл. 3 от ЕППП на МТК урежда минималните изисквания относно съдържанието на банковите гаранции. Съгласно б. „d” задължителен реквизит е *„сделката, на която се основава гаранцията“*. В настоящия случай в издадената на 28.10.2019 г. от ответника банкова гаранция реф. 30-904-1148374 с валидност до 30.11.2022 г. ясно и недвусмислено е посочено, че посредством нея се обезпечава изпълнението на Договор за проучване на скалнооблицовъчни материали, сключен на 02.07.2019г. между „Северозападно държавно предприятие“ ДП, ЕИК 201617476 и „ЙОТОВ СТОУН КУОРИС“ ООД (понастоящем обявен в несъстоятелност). В отправеното обаче от страна на ищеца искане за плащане на сума по процесната гаранция се посочва, че същата е издадена за обезпечаване на сключен договор № 207/20.12.2019 г. за учредяване право на ползване върху поземлен имот в горски територии с „ЙОТОВ СТОУН КУОРИС“ ООД. В качеството си на гарант ответното дружество е следвало да положи достатъчно грижа, за да установи дали отправеното искане

за плащане съответства на издадената гаранция. В изпълнение на горното е констатирано непълнотата на искането за плащане по процесната банкова гаранция, за което своевременно е уведомен ищеца- за несъответствие в идентификацията на договора в гаранцията и в искането за плащане, в следствие на което не може да се направи недвусмислено заключение, че декларираното неизпълнение е по договора, във връзка с който е издадена гаранцията. Счита за неоснователни твърденията на ищеца в направеното възражение срещу отказа на „ПроКредит Банк (България)“ ЕАД, отнасящи се до погрешно изписване на договора, явяващ се валутно отношение, в процесната гаранция, тъй като не може да се говори за допусната техническа грешка при цитирането му, напр. грешно изписана цифра или др., а за напълно различен предмет на сделка, дата и номер - реквизити, индивидуализиращи всеки отделен договор. Единственото съвпадащо са страните по двата договора (Договор за проучване на скалнооблицовъчни материали от 02.07.2019г. и Договор № 207/20.12.2019 г. за учредяване право на ползване върху поземлен имот в горски територии). Счита, че не може да е запознат с многообразието на отношенията между „Северозападно държавно предприятие“ ДП и „ЙОТОВ СТОУН КУОРИС“ ООД, като декларираното неизпълнение в искането за плащане по банковата гаранция касае коренно различен договор, т.е. отнася се за различно правоотношение. Освен това твърди, че банковата гаранция е издадена значително по-скоро от сключването на цитирания договор № 207/20.12.2019 г. за учредяване право на ползване върху поземлен имот в горски територии. Поради изложеното счита за правилно и законосъобразно отказаното плащане.

По докладваните искове СЪДЪТ УКАЗВА на ищеца, че в негова тежест е да докаже обстоятелствата, на които се основават исковете му, съгласно чл.154 от ГПК, а именно сключването на описаните в исковата молба договори, както и наличието на предпоставките за плащане на процесната банкова гаранция.

УКАЗВА на ответника, че в негова тежест е да докаже обстоятелствата, на които основава възраженията си.

НА ОСНОВАНИЕ чл.146, ал.1, т.3 и т.4 от ГПК ПРИЕМА ЗА БЕЗСПОРНО и НЕНУЖДАЕЩО се от доказване обстоятелствата, че е издадена Банкова гаранция за добро изпълнение с реф. 30-904-1148374 на 28.10.2019г. с бенефициер „Северозападно държавно предприятие“ ДП, както и че е налице отправено от страна на ищеца искане с изх. № СЗДП 1175-6/05.09.2022г. за плащане на сумата по гаранцията.

ОСТАНАЛИТЕ, релевантни за решаване на спора факти, са спорни между страните.

За установяване на подлежащите на доказване обстоятелства и на основание чл.157 от ГПК СЪДЪТ

ПРИЕМА приложените към исковата молба и допълнителната искова молба писмени доказателства.

ПРИЕМА приложените към първия и допълнителния писмен отговор на ответника писмени доказателства.

ДАВА възможност на ищеца да изрази становище по възраженията на ответника и

приложените към допълнителния писмен отговор възражение и представени доказателства в срок до съдебното заседание.

УКАЗВА на ответника, че съгласно чл.238, ал.1 от ГПК ако не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да иска постановяване на неприсъствено решение срещу него или да оттегли иска.

УКАЗВА на ищеца, че съгласно чл.238, ал.2 от ГПК ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноси или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца, ако той не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие.

НА ОСНОВАНИЕ чл.146, ал.3 от ГПК дава възможност на страните в срок до съдебното заседание да изложат становищата си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия. Ако в изпълнение на предоставената им възможност страните не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по [чл. 147](#).

НА ОСНОВАНИЕ чл. 145, ал.3 от ГПК приканва страните към спогодба, като им указва, че съгласно чл.78, ал.9 от ГПК при приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, като направените разноси си остават за страните, както са ги направили, ако не е уговорено друго.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Съдия при Софийски районен съд: _____